

Připravujete se na tábor? Setkáte se spolu-tábourníky, které ještě neznáte? Přemýšlíte, jak se co nejdříve seznámíte? Nabízím vám k tomu několik her.

JMENOVKY

Pro začátek si vyrobte jmenovky. Když bude vhodná chvíle, můžete jmenovky posbírat a rozdat je tak, aby nikdo nedostal jmenovku svou. Všichni se pak musí snažit co nejdříve najít majitele jmenovky, kterou obdržel. Jmenovky by měly být nošeny tak, aby jméno nebylo vidět. To bude nutit se na jména ptát a než najdeme toho pravého, dozvíme se přirozeně i mnoho jiných jmen.

VYVOLÁVÁNÍ

Hráči sedí v kruhu a nejdříve se představí. Potom celá skupina tleská dvakrát dlaněmi o sebe a pak plácá rukama dvakrát dlaněmi do stehů. Někdo začne. Dvakrát vysloví své jméno (při tleskání) a pak dvakrát jméno někoho jiného (při plácání). Vyvolaný pak vše opakuje. Po čase je možné tempo zrychlovat. Ten, kdo vyvolal jméno, které nepatří nikomu, z kruhu může dostat nějaký „trestík“.

OTÁZKY

Každý dostane dotazníček například s deseti otázkami, které jsou položeny tak, aby se podle odpovědi dal ten, kdo dotazník vyplní, později identifikovat. Například město, ze kterého je, věk, výška, váha, číslo bot... Vyplněné lístky se vhodí do krabice, případně dvou (zvlášť kluci a holky). Každý si pak vylosuje jeden dotazník a začne pátrat po popsané osobě. Než se někoho optá na nějaké informace, musí se navzájem pozdravit a představit. Teprve pak se může zeptat na nějakou otázku z dotazníku, např. „Nemáš náhodou okolo krku 39 cm?“. Dotázaný musí odpovídat tak dlouho si dotazovatel není jistý, zda se jedná či nejedná o hledanou osobu. Když ji najde, chytne ji za ruku a už musí chodit jen s ní. Když se všichni spojí v jednoho velkého hada, hra končí.

ZASMĚJTE SE SE MNOU

Ze zadu autobusu: „Ty s tím dneska jedeš jako s hnojem!“ Zepředu od řidiče: „Co naložím, to vezu.“

„Splnilo se ti někdy nějaké přání z dětství?“ „Hmm, jo, jo.“ „A jaké?“ „Hmm, když mě otec tahal za vlasy, vždy jsem si přál, abych byl plešatý.“

Myš se vrátí z laboratoře do své klece a říká své kamarádce: „Tak jsem si toho doktora pěkně vycvičila.“ „Opravdu?“ „No jasně, vždycky, když zmáčknu to tlačítko, tak mi přinese jídlo.“

MOUDRO

PRÁZDNINY JSOU ODVOZENY OD SLOVA PRÁZDNO – NĚKDO MÁ PRÁZDNINY CELÝ ŽIVOT.

Vydává Sdružení hasičů ČMS, Římská 45, 121 07 Praha 2, s podporou MŠMT ČR. Redaktoři: Monika Homolková-Němečková (606 683 699) a Oldřich Přibyl. Adresa Hasíka: nakladatelství HASÍČI, ulice 28. října 850, 549 01 Nové Město nad Metují, telefon: 491 474 150, mobil: 608 121 150, e-mail: hasici@tiscali.cz. Neprodejné.

JEDNOTKY POŽÁRNÍ OCHRANY

V jednotkách požární ochrany jsou hasiči rozděleni do čet, družstev, družstev o zmenšeném početním stavu, příp. skupin. Četu tvoří 2 až 3 družstva, příp. skupiny. Družstvo je tvořeno velitelem a dalšími pěti hasiči (1+5). Družstvo o zmenšeném početním stavu se sestává z velitele a dalších tří hasičů (1+3). Skupinu tvoří velitel skupiny a 1 až 2 hasiči. Pokud se jednotka sestává z hasičů dvou druhů jednotek PO nebo hasičů nejméně jedné jednotky PO a osob z dalších složek integrovaného záchranného systému nebo hasičů nejméně jedné jednotky PO a osob poskytujících osobní a věcnou pomoc, nazývá se tato jednotka odřadem.

DRUHY JEDNOTEK POŽÁRNÍ OCHRANY

Dle zřizovatele jednotky PO a vztahu osob, vykonávajících činnost v těchto jednotkách, ke zřizovateli jednotky PO se jednotky PO dělí na: – jednotky hasičského záchranného sboru kraje (HZS kraje), jsou zřizovány státem. V těchto jednotkách vykonávají činnost příslušníci jako své povolání. – jednotky sborů dobrovolných hasičů obce (SDH obce), zřizuje je obec nebo město. Činnost v těchto jednotkách vykonávají členové na základě dobrovolnosti. – jednotky hasičského záchranného sboru podniku (HZS podniku), zřizují je některé velké podniky s požárním nebezpečím. Jsou v nich běžní zaměstnanci.

– jednotky sborů dobrovolných hasičů podniku (SDH podniku), zřizují je některé podniky. Činnost v těchto jednotkách vykonávají zaměstnanci na základě dobrovolnosti.

KATEGORIE JEDNOTEK POŽÁRNÍ OCHRANY

Jednotky požární ochrany se dělí do šesti kategorií:

- JPO I – jednotky Hasičského záchranného sboru ČR, zajišťující výjezd jednoho až tří družstev, případně družstva o zmenšeném početním stavu,
 - JPO II – jednotky sboru dobrovolných hasičů obce zabezpečující výjezd družstva o zmenšeném početním stavu i mimo území obce,
 - JPO III – jednotky sboru dobrovolných hasičů obce výjezd družstva o zmenšeném početním stavu i mimo území obce,
 - JPO IV – jednotky hasičského záchranného sboru podniku určené pro činnost v rámci podniku, příp. poskytují speciální techniku,
 - JPO V – jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, které jsou určené pro zásahovou činnost v rámci vlastní obce,
 - JPO VI – jednotky sboru dobrovolných hasičů sboru podniku určené pro činnost v rámci podniku příp. poskytují speciální techniku,
- Nezařazené – jednotky PO nezařazené do plošného pokrytí se zpravidla využívají jen při rozsáhlých událostech.

Operační hodnota jednotek PO dle kategorií

Kategorie	JPO I	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
Doba výjezdu c minutách	2	5	10	2	10	10
Územní působnost dojezd v minutách	20	10	10	není	není	není
Počet jednotek PO 1)	237	184	1358	113	5806	258
Druh jednotky PO	HZS kraje	SDH obce	SDH obce	HZS podniku	SDH obce	SDH podniku

1) Stav jednotek PO k 31. 12. 2007

HASÍKOVY NOVINKY

Č. 21, ČERVENEC 2008

V Trutnově se ve dnech 2. až 6. 7. konalo mistrovství ČR hry Plamen a dorostu. Vedle mistrů své umění předvedli i ti, kteří se zatím od nich ještě učí.

MISTŘI, MISTŘI, MISTŘI..

Po dlouhých téměř deseti letech se jim sen vyplnil! Mladí hasiči z Horního Hradiště jsou Mistry České republiky ve hře Plamen!

Na krajské soutěži celý desetičlenný tým předvedl, jak se to dělá a dělat se to má. Nikoho nenechal na pochybách a naprosto suverénním a přesvědčivým výkonem vyhrál všechny disciplíny. Pro vedoucí i děti se začal plnit sen. A byl to kolotoč – tréninky, mnohdy bolavá záda i nohy, únava a na závěr společné soustředění určitě stálo za to.

Ve středu 2. července ráno před pátou hodinou se mladí hasiči společně s vedoucími vydali na cestu do Trutnova, dějiště Mistrovství České republiky ve hře Plamen. Všichni se moc těšili, nálada byla výborná, pohodová, uvolněná...

První soutěž byl závod požárnícké všestrannosti – hlídka podala výborný výkon – ve stínu bylo 30 °C, a tak po doběhnutí do cíle byli kluci totálně vysílení. Škoda drobného zaváhání na laně – ale i tak to bylo pěkné sedmé místo. Druhý den se začal štafetou CTIF. Rozlosování určilo týmu Horního Hradiště dvojku, a tak na všechny disciplíny tým nastupoval jako druhý. Po odstartování prvního pokusu se z tribuny ozvalo mohutné povzbuzování rodičů, sourozenců, kamarádů a dalších fanoušků – a zabralo to. Po ukončení disciplíny se kluci a holky radovali z krásného druhého místa. Druhou disciplínou byl požární útok CTIF s překážkami. Opět za bouřlivého povzbuzování předvedl celý tým bezvadný výkon a bylo to celkové třetí místo v této disciplíně! Průběžné pořadí řadilo tým Horního Hradiště na neuvěřitelné čtvrté místo. Radost byla velká, ale před dětmi byl ještě jeden soutěžní den. Bohužel, počasí se pokazilo – přišlo celou noc a nepřestalo ani celé dopoledne. Organizátoři soutěže předvedli neuvěřitelnou věc – dokázali zajistit náhradní prostory tak, aby mohlo mistrovství dál regulérně pokračovat. Před hotelem na vyasfaltované ploše byla naměřena dráha pro štafety požárních dvojic. Lilo jak z konve, ale tým se s velkým odhodláním

a chutí postavil na start – a po ukončení to bylo opět krásné třetí místo! Teď tým čekala královská disciplína, kterou je pro všechny hasiče požární útok.

Na fotbalovém stadionu už bylo vše připraveno, časomíra a pěkné průhledné nástřikové terče, rozhodčí na svých místech – jen ten dešť neustával. Tak jako před každou disciplínou následuje rituál – plácnutí rukou, poklepání na prílbu a také pohlazení kapičky štěstí. Příprava na základně pro první pokus proběhla pečlivě. Opět se ozvalo velké povzbuzování všech fanoušků. Start – koš bravurně nasazen, nabrat vodu, rozvinout hadice, přidat plyn – skvělá souhra, ale... podmáčený terén si vybral daň v podobě podklouznutí a tím uzavření pravého proudu – škoda, čas útoku by byl velmi pěkný, levý nástřikal za 22,71 s a pravý bohužel až v čase 28 s! Nevadí, je tu ještě druhý pokus. Tým se s vedoucími přesunul do tepla tribuny a chystal strategii druhého pokusu – a ten již vyšel – časomíra se zastavila na 23 s – což byl v konečném pořadí této disciplíny čtvrtý nerychlejší čas – a co to znamenalo – po pěti disciplínách Horní Hradiště vedlo celé mistrovství!

Co všechno se honilo vedoucím v hlavách nelze popsat – důležité bylo, udržet děti v pohodě a své emoce na uzdě před závěrečnou soutěží, kterou byla štafeta 4x 60 metrů. Pro tuto disciplínu jsme se všichni přesunuli na tartanové hřiště k základní škole na okraji Trutnova. Napětí stoupalo, ale po posledním rozběhu bylo všechno jasné – opět třetí místo v disciplíně rozhodlo, že Horní Hradiště se stalo Mistry České republiky! Závěrečné vyhodnocení na zimmím stadionu už bylo opravdovou třešničkou na dortu. Po nástupu a hymně tekly slzy mnohým, a když všechny děti z týmu Horního Hradiště vystoupily na stupně nejvyšší, ozvalo se mohutné skandování a potlesk – MISTŘI, MISTŘI, MISTŘI!!! **Alena Foldová**

Téměř na všechno se lze dívat ze dvou stran. Můžeme pak věci vidět z dobré i špatné strany. Teď o prázdninách si přejeme především vlnost a sluníčko. Jenže co je dobré pro nás, nemusí být dobré pro jiné. Někomu, především starším a nemocným teplo vadí, někdo, např. zemědělci zase nutně potřebují déšť, aby měli dobrou úrodu. I pro nás nemusí být déšť jen šeredný, zvlášť když ho ozdobí krásná duha.

HONBA ZA DUHOU

Přírodní duha je poměrně vzácná, vzniká lomem, odrazem a rozkladem slunečního světla ve vodních kápkách. Někdy dochází v deštové kapece i k více odrazům světelného paprsku. Pak lze pozorovat dvojitou, výjimečně i trojitou duhu. Přírodní duha je vidět, jen když prší a současně svítí slunce. Musíme však stát v místě, kde svítí slunce a neprší a dívat se do míst, kde prší, navíc musí slunce stát poměrně nízko nad obzorem, což bývá ráno nebo k večeru.

My hasiči si však umíme vyrobit duhu i sami. Nebude tak velká jako ta přírodní, ale bude jen naše a tak z ní určitě budeme mít větší radost. Takže trénujte, štíkejte a pozorujte a určitě se vám někdy podaří duhu vyrobit. Ale stejně se víc dívejte po té přírodní ta je v pověstech vnímána jako dobré znamení. Pověra říká, že deštová voda sbíraná za duhy léčí všechny nemoci. A ještě přidám Irskou pověst, ta zase tvrdí, že na konci duhy je zakopan hrnc zlatáků. Nemusíte to však zkoušet, zbohatnutí není tak jednoduché, konce duhy nelze nikdy dosáhnout. Když se poloha pozorovatele duhy mění, mění se i místo duhy. Může se nám sice zdát, že lze vidět duhu i s druhé strany, ale to nejde, neboť pak už bychom nestáli mezi sluncem a deštěm.

Na něco se skutečně z druhé strany podívat nejde. To však neznamená, že pohled různých lidí nemůže být na stejnou věc odlišný a dokonce někdy až protichůdný. Jen ten, kdo dokáže tyto odlišnosti tolerovat, je skutečným člověkem.

